

EBA/GL/2020/05

06.05.2020 г.

Насоки

за редуциране на кредитния риск за институции, прилагащи вътрешнорейтинговия подход, със собствени оценки на загубата при неизпълнение (LGD)

1. Спазване на насоките и задължения за докладване

Статут на настоящите насоки

1. Настоящият документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 компетентните органи и финансовите институции трябва да положат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на Европейския банков орган (ЕБО) за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са предназначени основно за институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 28.10.2020 компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки, а в противен случай — да изложат причините за неспазването им. При липса на уведомление в този срок ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват изискванията. Уведомленията следва да се изпратят с помощта на формуляра, наличен на уебсайта на ЕБО на адрес compliance@eba.europa.eu, като се посочи референтен номер „EBA/GL/2020/05“. Уведомленията следва да бъдат подадени от лица, оправомощени да докладват за наличието на съответствие от името на своите компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването също трябва да се докладва на ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

---

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

2.1 Предмет

5. В настоящите насоки се определят изискванията за използване на редуциране на кредитния риск съгласно съответните разпоредби на трета част, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както е предвидено в член 108, параграф 2 от същия регламент. Настоящите насоки произтичат също от окончателния проект за регулаторни технически стандарти на ЕБО относно методологията за оценка на базата на вътрешнорейтинговия подход, EBA/RTS/2016/03 (РТС за методология за оценка на базата на вътрешнорейтинговия подход) от 21 юли 2016 г.²

2.2 Обхват на прилагане

6. Настоящите насоки се прилагат във връзка с вътрешнорейтинговия подход в съответствие с трета част, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и по-специално от институциите, на които е разрешено да използват собствени оценки за LGD в съответствие с член 143 от същия регламент.
7. По-специално в настоящите насоки се определя признаването на кредитна защита с гаранции (както е определена в член 4, параграф 1, точка 59 от Регламент (ЕС) № 575/2013) в съответствие с член 160, параграф 5, член 161, параграф 3, член 163, параграф 4, член 164, параграф 2 и член 183 от същия регламент, както и признаването на обезпечена кредитна защита (както е определена в член 4, параграф 1, точка 58 от същия регламент) в съответствие с членове 166 и 181 от същия регламент.

2.3 Адресати

8. Настоящите насоки са предназначени за компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2, подточка i) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за финансовите институции, както са определени в член 4, параграф 1 на Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2.4 Определения

9. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Регламент (ЕС) № 575/2013, Директива 2013/36/ЕС и Насоките на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD и третирането на експозиции в неизпълнение, EBA/GL/2017/16 (Насоки на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD) имат същото значение в настоящите насоки.

---

² Позоваванията на членове от РТС за методологията за оценка на базата на вътрешнорейтинговия подход ще бъдат заменени с позовавания на делегирания регламент за приемане на окончателния проект на регулаторните технически стандарти на ЕБО за методологията за оценка на базата на вътрешнорейтинговия подход с публикуването им в Официалния вестник на ЕС.

3. Въвеждане

3.1 Дата на прилагане

10. Настоящите насоки се прилагат от 1 януари 2022 г. Институциите следва да включат изискванията им в своите рейтингови системи до тази дата, но компетентните органи могат по своя преценка да ускорят срока за осъществяване на този преход.

4. Общи разпоредби

---

11. В съответствие с член 108, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите, които прилагат вътрешнорейтинговия подход, като използват собствени оценки за LGD в съответствие с член 143, параграф 2 от същия регламент, могат да признават редуцирането на кредитния риск в съответствие с трета част, дял II, глава 3 от същия регламент. Институциите могат да признават редуцирането на кредитния риск съгласно трета част, дял II, глава 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато тези изисквания са посочени в трета част, дял II, глава 3 от същия регламент и в съответствие с настоящите насоки.
12. За целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 всяко позоваване на термина „обезпечение“ следва да се разбира като позоваване на обезпечена кредитна защита, различна от обезпечената кредитна защита, посочена в член 166, параграфи 2 и 3 от същия регламент. Това включва по-специално обезпечена кредитна защита, различна от рамкови споразумения за нетиране и балансово нетиране. Ефектите на редуциране на кредитния риск от рамкови споразумения за нетиране и балансово нетиране се отразяват в стойността на експозицията. Поради това за видовете експозиции, за които институциите са получили разрешение да използват собствени оценки за LGD, институциите могат да признават обезпечена кредитна защита в съответствие с член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, само ако тази защита все още не е била призната в стойността на експозицията за случаите, посочени в член 166 от същия регламент, и в съответствие с точка 13.
13. Ефектите на редуциране на кредитния риск от балансово нетиране следва да се признават в стойността на експозицията в съответствие с член 166, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, а ефектите на редуциране на кредитния риск от рамкови споразумения за нетиране следва да се признават в стойността на експозицията в съответствие с член 166, параграф 2 от същия регламент. Когато признават ефектите от балансовото нетиране и рамковите споразумения за нетиране, институциите следва да вземат под внимание

всички изисквания, свързани с тези техники, посочени в трета част, дял II, глава 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, включително критериите за приемливост и методите за признаване на въздействието на такива инструменти върху редуцирането на риска.

14. За видовете експозиции, за които те са получили разрешение да използват собствени оценки за LGD, институциите следва да признават ефектите от кредитната защита с гаранции в съответствие с член 160, параграф 5, член 161, параграф 3, член 164, параграфи 2—3 и член 183 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
15. Институциите могат да признават застраховките на кредити в съответствие с точка 14, ако свързаните техники за редуциране на кредитния риск могат да се класифицират като кредитна защита с гаранции съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 59 от Регламент (ЕС) № 575/2013. По-специално институциите могат да признават застраховките на кредити в съответствие с член 183, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 183, параграфи 2 или 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 в зависимост от това дали застраховките на кредити ефективно изпълнява ролята на гаранция или съответно на кредитен дериват.
16. Третирането на рейтингите на трети страни, представено в точки 62—64 от Насоките на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD, като се взема предвид определението за редуциране на кредитния риск в съответствие с член 4, параграф 1, точка 57 от Регламент (ЕС) № 575/2013, не следва да се счита за метод за признаване на ефектите от редуциране на кредитния риск и не попада в обхвата на настоящите насоки. По-специално подходящата гаранция, посочена в точка 62, буква а) от гореспоменатите насоки, се отнася до вида договорна подкрепа, предоставяна от трето лице на длъжника, и следователно не представлява техника за редуциране на кредитния риск, използвана от институция по смисъла член 4, параграф 1, точки 57 и 59 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. Изисквания за приемливост

5.1 Условия за приемливост във връзка с обезпечена кредитна защита

17. В съответствие с член 181, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, за целите на установяването на вътрешни изисквания за правна сигурност, които като цяло са в съответствие с установените в трета част, дял II, глава 4, раздел 3 от същия регламент, доколкото в оценките на LGD е отчетено наличието на обезпечение, институциите следва да гарантират, че споразумението за обезпечение, по линия на което се предоставя обезпечението, е правно ефективно и валидно във всички относими юрисдикции и дава възможност на институцията да ликвидира или придобие обезпечението в разумен срок,

включително в случай на неизпълнение, несъстоятелност или неплатежоспособност на длъжника и, ако е приложимо, на попечителя, държател на обезпечението.

18. В съответствие с член 181, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, за целите на установяването на вътрешни изисквания за оценка на обезпеченията, които по принцип са в съответствие с посочените в трета част, дял II, глава 4, раздел 3 от същия регламент, доколкото в оценките на LGD е отчетено наличието на обезпечение, институциите следва да гарантират, че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- (а) правилата, уреждащи преоценката на обезпечението, включително методите и честотата на наблюдение на стойността на обезпечението, са съгласувани за всеки вид обезпечение и са посочени във вътрешните политики на институцията;
- (б) когато настъпват значителни промени в пазарните условия, институциите извършват по-често наблюдение.

19. За целите на член 55 от регулаторните технически стандарти (РТС) относно методологията за оценка на базата на вътрешнорейтинговия подход и за да се гарантира спазването на общите принципи за правна сигурност и оценка на обезпеченията съгласно точки 17 и 18, вътрешните изисквания за правна сигурност и оценка на обезпеченията, установени от институциите в съответствие с член 181, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да отговарят напълно на следните изисквания на трета част, дял II, глава 4, раздел 3 от същия регламент:

- (а) по отношение на финансовото обезпечение те следва да бъдат в съответствие с член 207, параграф 3 и член 207, параграф 4, буква г) от същия регламент;
- (б) при обезпечения с недвижими имоти, както и по отношение на експозициите по лизинг, третирани като обезпечени, когато отдаденият на лизинг актив е недвижим имот, те следва да бъдат в съответствие с член 208, параграфи 2 и 3 от същия регламент.

За целите на оценяването на обезпечения с недвижими имоти и за преразглеждане на тяхната стойност при условията, посочени в член 208, параграф 3, буква б) от същия регламент, институциите следва да гарантират следното:

- (i) обезпечението с недвижими имоти се оценява от независим оценител по цена, равна на пазарната или по-ниска от нея. В държавите членки, които са предвидили строги критерии за оценяване на ипотечната заемна стойност в законови и подзаконови нормативни разпоредби, имотите може вместо това да бъдат оценявани от независим оценител по стойност, равна на или по-ниска от ипотечната заемна стойност. Институциите следва да изискват от независимия оценител да не взема предвид спекулативни елементи при оценяването на ипотечната заемна стойност;

- (ii) независимият оценител документира пазарната стойност или ипотечната заемна стойност по прозрачен и ясен начин;
  - (iii) стойността на обезпечението е пазарната стойност или ипотечната заемна стойност, намалена, ако е целесъобразно, с цел да се отразят резултатите от наблюдението и да се отчетат предишни претенции към имотите;
  - (iv) независимият оценител следва да притежава необходимите квалификации, способности и опит за извършване на оценка и следва да бъде независим от процеса по вземане на кредитни решения. Доколкото служител на институцията отговаря на всички посочени по-горе условия, този служител може да се счита за независим оценител;
- (в) по отношение на вземанията те следва да бъдат в съответствие с член 209, параграф 2 от същия регламент. Стойността на вземането следва да бъде размера на вземането;
- (г) за други обезпечения с физически активи, както и по отношение на експозициите по лизинг, третирани като обезпечени, когато отдаденият на лизинг актив е недвижим имот, те следва да бъдат в съответствие с член 210, букви а) и буква ж) от същия регламент. За целите на извършването на оценка и преоценка на обезпечението в съответствие с член 210, буква ж) от същия регламент институциите следва да оценяват обезпеченията по тяхната пазарна стойност, която следва да бъде приблизителната сума, срещу която обезпеченията биха били прехвърлени на датата на оценката между желаещ купувач и желаещ продавач в сделка, при която те са достатъчно независими и равнопоставени;
- (д) по отношение на други форми на обезпечена кредитна защита те следва да бъдат в съответствие с член 212, параграф 1, буква а) и член 212, параграф 2, буква е) от същия регламент.
20. За целите на точка 17 институциите следва да получат правно становище, което потвърждава правната ефективност и валидност на споразумението за обезпечение във всички относими юрисдикции. Това правно становище следва:
- (а) да се изготвя най-малко за всеки вид споразумение за обезпечение; и
  - (б) да бъде предоставено в писмена форма от правен съветник. Когато правният съветник е служител на институцията, той следва да бъде независим от процеса по вземане на кредитни решения по отношение на иницирането или подновяването на разглеждания вид експозиции.
21. За целите на точка 20 институциите могат да се позовават на едно правно становище във връзка с множество споразумения за обезпечение, когато то се отнася до едно и също

приложимо право. Институциите следва да получават допълнително правно становище по отношение на всяка съществена разновидност в условията на споразумението за обезпечение, което би могло да засегне правната ефективност и валидността на споразумението за специфичното обезпечение. Като минимум, промените в правната рамка, приложими към споразуменията за обезпечение и към прилагането на споразумението за обезпечение към други видове експозиции или длъжници, класифицирани към други класове експозиции или към други видове длъжници, т.е. отделни физически или юридически лица, следва винаги да се считат за случаи на съществени разновидности в условията на споразумението за обезпечение.

22. За целите на точка 20 институциите могат да се позовават на едно правно становище, което обхваща няколко юрисдикции. По-специално, когато съществуват международни разпоредби под формата на международно право или друга форма на международно споразумение, правното становище може да обхваща няколко или всички юрисдикции, в които са приети тези разпоредби. В този случай правното становище следва най-малкото:

- (а) да разглежда въпроса дали разпоредбите гарантират правна ефективност и валидност на обезпечението във всички юрисдикции, в които са приложими разпоредбите;
- (б) да определя ясно всички юрисдикции, в които са приложими разпоредбите;
- (в) да определя ясно всички форми на обезпечение, които са предмет на разпоредбите.

23. Институциите следва да гарантират, че получават правното становище или становищата в съответствие с точка 20, като потвърждават, че споразумението за обезпечение, съгласно което е предоставено другото физическо обезпечение, е правно ефективно и валидно най-малко в следните юрисдикции:

- (а) юрисдикцията, чието право урежда споразумението за обезпечение;
- (б) ако съществува публичен регистър за вида на обезпечението, юрисдикцията, в която е регистрирано обезпечението; в противен случай, юрисдикцията, в която е регистриран собственикът на обезпечението, или мястото на пребиваване, ако собственикът на обезпечението е физическо лице;
- (в) ако е относимо за дадено обезпечение — юрисдикциите, в които са регистрирани институцията и длъжникът; при всички случаи, ако длъжникът е физическо лице, юрисдикцията по неговото или нейното място на пребиваване;
- (г) юрисдикцията, в която е най-вероятно да се осъществи реализацията на обезпечението, ако е необходимо;
- (д) всяка друга юрисдикция, ако се счита, че е от значение за дадено обезпечение.

5.2 Изисквания за приемливост за кредитна защита с гаранции

24. За целите на член 183, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да получат правно становище, което потвърждава, че споразумението за кредитна защита с гаранции е правно ефективно и валидно във всички съответни юрисдикции. Това правно становище следва:

(а) да се изготвя най-малкото за всеки вид кредитна защита с гаранции; и

(б) да бъде предоставено в писмена форма от правен съветник. Когато правният съветник е служител на институцията, той следва да бъде независим от процеса по вземане на кредитни решения по отношение на инициирането или подновяването на разглежданите експозиции.

25. За целите на точка 24 институциите могат да се позовават на едно правно становище, за да подкрепят множество споразумения за кредитна защита с гаранции, когато това се отнася до едно и също приложимо право. Институциите следва да получават допълнително правно становище по отношение на всяка съществена разновидност на условията на договора, която би могло да засегне правната ефективност и валидност на споразумението за специфичната кредитна защита с гаранции. Като минимум, промени в правната рамка, приложими към споразумението за кредитна защита с гаранции и прилагането на това споразумение към други видове експозиции или използването на гаранции, класифицирани в други класове експозиции или към други видове гаранции, т.е. отделни физически или юридически лица, следва винаги да се считат за случаи на съществени разновидности в условията на договора.

6. Ефекти на редуциране на кредитния риск

6.1 Ефекти от обезпечена кредитна защита

26. Институциите могат да признават ефекти на редуциране на кредитния риск от обезпечена кредитна защита, различна от рамкови споразумения за нетиране и балансово нетиране, както е посочено в точка 12 за целите на член 181, параграф 1, букви в)—ж) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
27. За целите на признаването на ефектите на редуциране на кредитния риск от рамковите споразумения за нетиране в съответствие с член 166, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да използват напълно коригираната стойност на експозицията (E^*), изчислена в съответствие с член 220, параграф 3 или член 221, параграф 6 от същия регламент, като стойност на експозицията при изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба.
28. За целите на признаването на ефектите на редуциране на кредитния риск от балансовото нетиране в съответствие с член 166, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да използват E^* , изчислена в съответствие с член 223, параграф 5 от същия регламент, като стойност на експозицията при изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба.
29. За целите на оценката на LGD, посочена в член 181, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и в съответствие с точка 131 от Насоките на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD институциите следва да изчисляват реализираната LGD за всяка експозиция, обхваната от рамков договор за нетиране или балансово нетиране, като съотношение на икономическата загуба към текущата сума по кредитното задължение в момента на неизпълнението, изчислена като E^* в съответствие с точки 27 или 28. Институциите следва да изчисляват икономическата загуба въз основа на тази текуща сума и в икономическата загуба не следва да включват парични потоци от нетиране като възстановявания след. Независимо от това, в съответствие с точка 131 от Насоките на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD, е важно да се припомни, че текущата сума по кредитното задължение в момента на неизпълнение, изчислена като E^* , трябва да включва всички суми на главница, лихви или такси, реализирани до момента.
30. За целите на признаването на ефектите на редуциране на кредитния риск от обезпечението в съответствие с член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, критериите, посочени от институциите за коригиране на оценките на LGD, следва:

- (а) да не водят до намаляване на стойността на оценките на LGD, когато обезпечението е задължение на длъжника с по-нисък или *равностоен* ранг на задължението, което длъжникът има към институцията;
- (б) за други вземания, различни от първостепенните, да разглеждат по подходящ начин ефектите върху оценките на LGD на подчинената позиция на институцията във връзка с обезпечението;
- (в) за други физически обезпечения, да разглеждат по подходящ начин вероятното местонахождение на обезпечението по време на срока на кредита и влиянието, което то може да окаже върху потенциалната неспособност на институциите да придобият бързо контрол над своето обезпечение и да го реализират в съответствие с член 181, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

6.2 Ефекти от кредитна защита с гаранции

31. Институциите могат да признават ефектите на редуциране на кредитния риск от кредитна защита с гаранции, като използват един от следните методи:

- (а) корекция на оценките на PD или LGD в съответствие с член 160, параграф 5, член 161, параграф 3 и член 164, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 въз основа на критериите, определени от институциите в съответствие с член 183, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като се използва по-специално един от следните подходи:
  - (i) независимо от подхода, прилаган за сравнимите преки експозиции към гаранта, корекцията на категориите, групите или оценките на LGD, включително LGD в неизпълнение и EL_{BE} , като се взема предвид кредитната защита с гаранции при оценката на рисковите параметри, както е посочено по-нататък в настоящите насоки (т.е. подхода на моделиране);
  - (ii) когато съпоставими преки експозиции към гаранта са или щяха да бъдат третирани на базата на вътрешнорейтинговия подход, със или без собствени оценки на LGD и конверсионните коефициенти — замяна на рисковите параметри PD и LGD на базисната експозиция със съответните стойности на PD и LGD на сравнима пряка експозиция към гаранта, както е посочено по-нататък в настоящите насоки (т.е. подхода на замяна на рисковите параметри);
  - (iii) независимо от подхода, прилаган към сравними преки експозиции към гаранта, корекция на категории, групи или оценки на LGD, включително LGD в неизпълнение и EL_{BE} , при използването на рискови параметри, без да се спазва процесът по отнасяне към категория в съответствие с член 172, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и

раздел 8.2 от Насоките на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD (т.е. изключенията);

- (б) ако институцията прилага стандартизирания подход за сравними преки експозиции към гаранта и не признава ефектите на редуциране на кредитния риск от кредитна защита с гаранции в оценките на PD и LGD в съответствие с буква а), се използва рисковото тегло, приложимо съгласно стандартизирания подход в съответствие с член 183, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (т.е. подход на замяна на рисковото тегло);
  - (в) изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с член 153, параграф 3, член 154, параграф 2, член 161, параграф 4 и член 164, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (т.е. третиране при двойно неизпълнение).
32. Институциите следва да разполагат с ясни политики за оценка на въздействието на кредитната защита с гаранции върху рисковите параметри. Политиките следва да съответстват на практиките за вътрешно управление на риска и да отразяват изискванията на член 183, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискванията, посочени в настоящите насоки. Институциите следва да включат в тези политики ясно указание кои от специфичните методи, описани в точка 31, се използват за всяка от рейтинговите системи, и да прилагат тези политики последователно във времето.
33. Кредитната защита с гаранции, която не отговаря на изискванията за приемливост на гарантите и гаранциите, посочени в член 183, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в раздел 5.2 от настоящите насоки, не следва да се признава по който и да е от методите, посочени в точка 31. За целите на оценката на LGD, паричните потоци, получени при упражняването на неприемлива кредитна защита с гаранции, следва да се третират като получени, без да е използвана кредитна защита с гаранции. Независимо от това третиране институциите следва да събират информация за източника на паричните потоци, свързани с неприемливата кредитна защита с гаранции, и да ги разпределят по подходящ начин. Институциите следва редовно да следят нивата на такива парични потоци, както и до каква степен се използват съответните видове кредитна защита с гаранции. Когато е необходимо, институциите следва да извършват подходящи корекции, за да се избягват отклонения в оценките на PD и LGD.
34. Когато институциите приемат подхода на моделиране, посочен в точка 31(a)(i), те следва да обмислят и, ако е относимо, да вземат предвид в оценките на LGD по консервативен начин следните елементи:
- (а) всяко валутно несъответствие между базисното задължение и кредитната защита с гаранции;

- (б) степента на взаимозависимост между способността на гаранта за изпълнение на договорното задължение по споразумението за защита с гаранции и способността на длъжника да плати;
  - (в) статусът на настъпило неизпълнение на гаранта и произтичащата от това намалена способност за изпълнение на договорното задължение съгласно кредитната защита с гаранции.
35. Когато институциите приемат подхода на моделиране, посочен в точка 31(a)(i), кредитната защита с гаранции може да се счита за рисков фактор в рейтинговата система. По-специално той може да се състои от:
- (а) коригиране само на оценките на LGD в съответствие с историческия опит, свързан с наблюдаваните ефекти на редуциране на кредитния риск от кредитната защита с гаранции върху реализираните LGD, включително реализираните възстановявания и съществените разходи, свързани с упражняването на кредитната защита с гаранции;
  - (б) коригиране както на оценките на PD, така и на LGD, когато институциите могат да предоставят емпирични доказателства, че съществуването на кредитна защита с гаранции оказва въздействие върху PD на длъжника, както и да докажат, че едновременното коригиране на оценките на PD и LGD не води до ефект на двойно отчитане на кредитната защита с гаранции или до подценяване на очакваната загуба.
- Корекцията само на оценките на PD следва да се счита за неуместна при всички обстоятелства.
36. Институциите могат да приемат подхода на замяна на рискови параметри, посочен в точка 31(a)(ii) само когато са изпълнени следните условия:
- (а) кредитната защита с гаранции е приемлива съгласно съответните критерии за кредитна защита с гаранции, посочени в трета част, дял II, глава 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
  - (б) институцията може с основание да очаква, че преките разходи за упражняване на кредитната защита с гаранции са незначителни спрямо сумата, покрита от кредитната защита с гаранции;
  - (в) гарантът не е в статус на неизпълнение.
37. Ако институциите приемат подхода на замяна на рисковите параметри или подхода на замяна на рисковото тегло, посочени съответно в точки 31(a)(ii) и 31(б), те следва:
- (а) да събират и съхраняват информацията относно характеристиките и представянето на длъжника, както и относно експозицията, и да използват тази информация при

оценката на PD на длъжника в съответствие с Насоките на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD;

- (б) за целите на вътрешното управление на риска, да разглеждат поотделно преките експозиции към гарантите и експозициите, обезпечени с кредитна защита с гаранции, предоставена от такива субекти;
- (в) да определят отделно приложно поле на моделите за LGD и да изчислят отделно рисковото тегло за вида гарантирани експозиции или части от експозиции, чиито рискови параметри PD и LGD са заменени или на които е присъдено рисковото тегло на гаранта. За гарантираните експозиции или части от експозиции, включени в приложното поле на подхода на замяна на рисковите параметри или подхода на замяна на рисковото тегло, от институциите не се изисква да правят оценки на LGD, освен на LGD на съпоставимите преки експозиции към гарантите, ако приемат подхода на замяна на рисковите параметри.

38. За целите на точка 37, ако дадена кредитна защита с гаранции не покрива изцяло първоначалната експозиция, институциите следва да са в състояние да определят на тази част от експозицията, която не е обхваната от дадена кредитна защита с гаранции, оценките на PD и LGD, които са приложими към първоначалната експозиция, без да признават ефекта от кредитната защита с гаранции. Освен това, за целите на изчисляването на реализираната LGD, приложима към тази част от експозицията, която не е обхваната от кредитната защита с гаранции, институциите следва да разпределят паричните потоци и разходите по следния начин:

- (а) паричните потоци, получени от гаранта, следва да бъдат разпределени към гарантираната част от експозицията, а паричните потоци, произтичащи от всеки друг източник, следва да бъдат разпределени към частта от експозицията, която не е обхваната от кредитната защита с гаранции. В случай на експозиции, които също се ползват от обезпечена кредитна защита, паричните потоци, свързани с обезпечената кредитна защита, следва да се разпределят към тази част от експозицията, която е обхваната от обезпечената кредитна защита, в съответствие с насоките, посочени в точка 46;
- (б) непреките разходи следва да се разпределят към различните части на експозицията в съответствие с насоките, посочени в точка 113 от Насоките на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD;
- (в) преките разходи, които са пряко свързани с упражняването на кредитната защита с гаранции, следва да се разпределят към гарантираната част от експозициите, а всякакви други преки разходи следва да се разпределят към тази част от експозицията, която не е обхваната от кредитната защита с гаранции. В случай на експозиции, които също се ползват от обезпечена кредитна защита, преките разходи, свързани с реализирането на обезпечената кредитна защита, следва да

се разпределят към гарантираната част от експозицията в съответствие с насоките, посочени в точка 46.

39. Когато институциите приемат подхода на замяна на рисковите параметри, а длъжникът е в неизпълнение, се прилага следното:
- (а) рисковото тегло на обезпечената част от експозицията следва да бъде това на сравнимата пряка експозиция към гарант, който не е в неизпълнение;
  - (б) очакваната загуба на гарантираната част от експозицията следва да бъде тази на сравнимата пряка експозиция към гарант, който не е в неизпълнение;
  - (в) когато гарантът продължава да не бъде в статус на неизпълнение, гарантираната част от експозицията следва да се счита, че е в неизпълнение за целите на изчисляването на недостига или излишъка по вътрешнорейтинговия подход в съответствие с член 159 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и раздел 8.4 от Насоките на ЕБО относно оценката на параметрите PD и LGD.
40. Когато институциите прилагат подхода на замяна на рисковите параметри, останалите количествени инструменти за валидиране, изисквани съгласно член 185, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да включват сравнение на очакваната загуба на сравними преки експозиции към гаранта с наблюдаваните проценти на загуба на базисните експозиции или на части от експозиции към длъжници в неизпълнение, които са били считани за гарантирани преди момента на неизпълнение.
41. Когато институциите коригират рисковите параметри в отделни случаи, като отчитат кредитната защита с гаранции, използвайки изключения в съответствие с точка 31(а)(iii), институциите следва да могат да обосноват твърдението, че естеството и характеристиките на кредитната защита с гаранции не позволяват използването на методите, описани в точки 31(а)(i), 31(а)(ii), или 31(б), за да отразят ефектите на редуциране на кредитния риск от кредитната защита с гаранции.
42. Когато институциите приемат един от подходите, описани в точка 31(а), а получените оценки водят до по-ниско рисково тегло от това, което би било приложимо към друга идентична експозиция, по отношение на която институцията няма кредитна защита с гаранции, крайното рисково тегло не може да бъде по-ниско от рисковото тегло на сравнима пряка експозиция към гаранта в съответствие с член 161, параграф 3 и член 164, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, т.е. прилага се долната граница на рисковото тегло.
43. За целите на прилагането на подхода на замяна на рисковите параметри и изчисляването на долната граница на рисковото тегло, когато институциите не са получили разрешение от компетентния орган да използват собствени оценки за LGD в съответствие с член 143, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за сравними преки експозиции към гаранта, институциите следва да използват стойностите на LGD, посочени в член 161, параграф 1

от същия регламент, за да определят стойността на LGD за сравнима пряка експозиция към гаранта.

44. За целите на прилагането на подхода на замяна на рисковите параметри и за изчисляване на долната граница на рисковото тегло, стойността на кредитната защита с гаранции следва да бъде следната:

- (а) стойността на кредитната защита с гаранции следва да се определя в съответствие с член 233 и член 239, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Всякакви евентуални падежни несъответствия следва да се отчитат в коригираната стойност на кредитната защита с гаранции в съответствие с член 239, параграф 3 от същия регламент, а падежът на сравнимите преки експозиции към гаранта следва да бъде същият като падежа на експозицията към длъжника;
- (б) ако кредитната защита с гаранции покрива стойността на експозицията, оставаща след предявяване на претенции срещу длъжника, и ако е приложимо, всякакви други форми на редуциране на кредитния риск, институциите следва да оценят по консервативен начин стойността на защитата въз основа на минал опит;
- (в) стойността на кредитната защита с гаранции, която отговаря на изискванията на член 215, параграф 1, буква а), втора алинея или на член 215, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 може да бъде максималната сума, която доставчикът на защита се е ангажирал да плати в случай на неизпълнение или неплащане от страна на кредитополучателя, или при настъпването на други специфични кредитни събития.

45. Институциите следва да изчислят долната граница на рисковото тегло по следния начин:

- (а) когато експозициите се ползват от многостранна кредитна защита с гаранции, всяка от които осигурява защита на различни части от експозицията, институциите следва да изчисляват долната граница на рисковото тегло като среднопретегленото спрямо стойността на експозициите рисково тегло на сравнимите преки експозиции към всеки от гарантите;
- (б) когато експозицията се ползва от многостранна кредитна защита и когато двама или повече гаранți предоставят защита на една и съща част от експозицията, институциите следва да изчисляват долната граница на рисковото тегло за тази част от експозицията като най-ниското от рисковите тегла на всяка сравнима пряка експозиция към гаранта. При изчисляване на всяко рисково тегло, LGD на сравнима пряка експозиция към всеки от гарантите може да отразява ефекта от другата съществуваща кредитна защита с гаранции;
- (в) когато някоя част от експозицията не е покрита от кредитна защита с гаранции, институциите следва да отнесат към тази част от експозицията рисковото тегло, приложимо към такава експозиция към длъжника без кредитна защита с

гаранции; в този случай те следва да изчисляват долната граница на рисковото тегло като среднопретегленото спрямо стойността на експозициите рисково тегло, приложимо към онази част от експозицията, която е покрита от кредитната защита с гаранции, и рисковото тегло, приложимо към останалата част от експозицията;

- (г) за целите на изчисляването на среднопретегленото спрямо експозициите рисково тегло в съответствие с букви (а) и (в) всяко рисково тегло следва да се изчислява поотделно и да се претегля въз основа на съответния дял от стойността на експозицията.

46. За целите на точка 45 и за да се отчете въздействието на техниките за многостранно редуциране на кредитния риск в съответствие с подходите, посочени в точка 31, следва да бъдат изпълнени всички от следните условия:

- (а) институциите следва да разполагат с ясни политики по отношение на разпределението, последователността и признаването на обезпечена кредитна защита и кредитна защита с гаранции, които са в съответствие с вътрешния процес на възстановяване и събиране;
- (б) институциите не следва да признават два пъти ефектите от едно и също редуциране на кредитния риск; при разпределяне на обезпечената кредитна защита между тази част от експозицията, която е обхваната от кредитната защита с гаранции, и тази част от експозицията, която не е обхваната от кредитната защита с гаранции, не следва да се допуска двойно признаване на обезпечената кредитна защита;
- (в) институциите следва да прилагат подходите последователно, затова:
  - (i) не следва да се допуска разделяне на тази част от експозицията, която е обхваната от дадена кредитна защита с гаранции, на две части и прилагането към едната част на подхода на замяна на рисковите параметри или на подхода на замяна на рисковото тегло, а към другата част — подхода на моделиране;
  - (ii) в случаите на многостранна кредитна защита с гаранции, които покриват поне отчасти една и съща част от експозицията, институциите следва да установят подходящи критерии за избор на кредитна защита с гаранции, която да използват за целите на замяната на рисковите параметри. Тези критерии следва да бъдат описани във вътрешните политики, определени от институциите за корекция на оценките на PD и LGD в съответствие с точка 38. Без да се засяга подточка i), институциите имат право да разделят на две части тази част от експозицията, която е обхваната от дадена кредитна защита с гаранции, и да прилагат към една от частите подхода на замяна на рисковите параметри, като същевременно отчитат въздействието на оставащата част от дадена кредитна защита с гаранции при прилагането на подхода на замяна на рисковите параметри към другата съществуваща кредитна защита с

гаранции; по-специално ефектът от редуцирането на риска на оставащата част от дадената кредитна защита с гаранции може да се вземе предвид в LGD на съпоставими преки експозиции спрямо останалите съществуващи гаранции в съответствие с точка 47.

47. За целите на признаването на ефекта на редуциране на кредитния риск от многостранни кредитни защити, които в резултат на разпределението, извършено от институцията в съответствие с точка 46 обхващат една и съща част от експозицията, институцията може да използва един от подходите, посочени в точка 31(a). По-специално за целите на прилагането на подхода на замяна на рисковите параметри и изчисляването на долната граница на рисковото тегло институцията следва да използва следните методи, за да определят LGD на сравнима пряка експозиция към гаранта, включително ефектите на редуциране на кредитния риск от допълнителната кредитна защита:

- (a) когато съпоставими преки експозиции към гаранта попадат в обхвата на рейтинговата система, за която институцията не е получила предварително разрешение да използва собствени оценки на LGD в съответствие с член 143, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институцията следва да използва стойностите на LGD, предвидени в член 161, параграф 1 от същия регламент, като отразява, ако е приложимо, обезпечената кредитна защита, прилагайки съответните изисквания по трета част, дял II, глава 4 от същия регламент;
- (б) когато съпоставими преки експозиции към гаранта попадат в обхвата на рейтинговата система, за която институцията е получила предварително разрешение да използва собствени оценки на LGD в съответствие с член 143, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институцията следва да използва LGD на съпоставими преки експозиции към гаранта, която включва ефекта от допълнителна кредитна защита с гаранции или обезпечена кредитна защита. Ако институциите не са в състояние да признаят тази допълнителна кредитна защита при оценката на LGD за съпоставими преки експозиции към гаранта, тогава:
  - (i) ако LGD на необезпечените експозиции към гаранта е по-малка или равна на LGD на необезпечените експозиции към длъжника, те следва да използват оценките на LGD на експозицията към длъжника, които отразяват ефекта от допълнителната кредитна защита; или
  - (ii) ако LGD на необезпечените експозиции към гаранта е по-голяма от LGD на необезпечените експозиции към длъжника или ако институциите не са в състояние да извършат такова сравнение, те следва:
    - за гаранции, различни от гаранции на дребно да се използват или съответните стойности за LGD, предвидени в член 161, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, които отразяват, ако е относимо, обезпечената кредитна защита чрез прилагане на съответните

изисквания в трета част, дял II, глава 4 от същия регламент, или оценката на LGD, приложима за необезпечените експозиции към гаранта. Изборът между тези два варианта следва да бъде съвместим с вида на експозицията на гаранта;

- при гарантите на дребно да се използва оценката на LGD, приложима за необезпечените експозиции към гаранта.